

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น สูง 15-30 ม. กิ่งอ่อนและช่อดอกมีขนละเอียด ใบประกอบยาวได้ถึง 25 ซม. มีใบย่อย 7-9 ใบ รูปไข่หรือแกมรูปขอบขนาน ยาว 3-10 ซม. ปลายแหลม โคนมนหรือกลม ก้านยาว 2-5 มม. ช่อดอกแยกแขนง ออกตามปลายกิ่งหรือซอกใบที่ปลายกิ่ง ยาว 10-20 ซม. ก้านดอกสั้น กลีบเลี้ยงยาวประมาณ 5 มม. ดอกสีขาว กลีบกลางรูปกลม ยาวประมาณ 3.5 มม. ก้านกลีบยาวประมาณ 1.5 มม. กลีบปีกและกลีบคู่ล่างรูปขอบขนาน ยาวเท่า ๆ กลีบกลาง เกสรเพศผู้ 10 อัน เชื่อมติดกันกลุ่มเดียว รังไข่เกลี้ยง ก้านมีขน ฝักรูปขอบขนานถึงรูป แฉก ยาว 4.5-8 ซม. มี 1-4 เมล็ด สีน้ำตาลแดง รูปคล้ายไต กว้างประมาณ 6 มม. พบในภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบมากทางภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงใต้ ขึ้นตามป่าเบญจพรรณ และป่าดิบแล้ง ความสูง ระดับต่ำ ๆ เป็นไม้ที่มีราคาสูง และเชื่อว่าเป็นไม้มงคล เป็นพืชอนุรักษ์ในบัญชีที่ 2 ของ CITES เนื้อไม้คล้าย กับชิงชัน *D. oliveri* Gamble ex Prain แต่ชิงชันมีใบย่อยมากกว่า ดอกสีม่วง ขนาดใหญ่กว่า และส่วนที่หุ้ม เมล็ดหนาชัดเจน

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dalbergia0cochinchinensis0Pierre>

ภาพประกอบ : ภาพดอก/ฝัก : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dalbergia0cochinchinensis0Pierre>

ภาพลำต้น : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตถุธรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตถุธรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

